

JURIJ

BELA NEDELJA • 7. april 2024 • leto XXI • št. 14

Na poti usmiljene in sočutne ljubezni

V prilikah, ki so posvečene usmiljenju, Jezus razodeva, da je Božja narava kakor narava očeta. Ne prizna poraza, dokler s sočutjem in usmiljenjem ne izniči greha in ne premaga zavračanja. Poznamo te prilike, zlasti tri: o izgubljeni ovci in izgubljeni drahmi in o očetu z dvema sinovoma. V teh prilikah je Bog vedno predstavljen kot poln veselja, še posebej ko odpušča. V njih najdemo jedro

evangelija in naše vere, ker je usmiljenje predstavljeno kot moč, ki premaga vse, ki napolni srce z ljubeznijo in ki tolaži z odpuščanjem.

Poleg tega še iz neke druge prilike prejemamo pouk, kakšen naj bo naš krščanski življenjski slog. Ko je Peter Jezusa izzval z vprašanjem o tem, kolikokrat je

potrebno odpustiti, mu je ta odgovoril: »Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat« (Mt 18,22), in povedal priliko o »neusmiljenem služabniku«. Ko ga je gospodar poklical, naj mu vrne veliko vsoto, je padel predenj na kolena in ga prosil; in gospodar mu je dolg odpustil. Takoj zatem je srečal svojega sosluzabnika, ki mu je bil dolžan nekaj drobiža. Ta ga je na kolenih prosil, naj se ga usmili, on pa ni hotel in ga je dal zapreti. Ko je gospodar zvedel, kaj se dogaja, se je zelo razjezil, znova poklical tega služabnika in mu rekel: »Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega sosluzabnika, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil?« In Jezus je zaključil: »Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če vsak iz srca ne odpusti svojemu bratu«.

Orodje, dano da bi dosegli vedrino srca

Prilika vsebuje globok pouk za vsakega od nas. Jezus trdi, da usmiljenje ni samo v Očetovem delovanju, ampak postaja merilo za razumevanje, kdo so resnično njegovi otroci. Skratka, poklicani smo, da živimo od usmiljenja, ker je bilo nam najprej izkazano usmiljenje. Odpuščanje žalitev postaja najočitejši izraz usmiljene ljubezni in je za nas, kristjane, zahteva, ki se ji ne moremo izogniti. Kako težko se nam tolikokrat zdi odpuščanje! In vendar je odpuščanje orodje, izročeno našim krhkim rokam, da bi z njim dosegli vedrino srca. Če hočemo srečno živeti, je nujno potrebno prej opustiti zamere, nasilje in maščevanje. Sprejmimo torej apostolovo spodbudo: »Sonce naj ne zaide nad vašo jezo!«. Predvsem pa prisluhnimo besedi Jezusa, ki je usmiljenje naredil za življenjski ideal in za merilo verodostojnosti naše vere: »Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli«.

Kakor opažamo, je usmiljenje v Svetem pismu ključna beseda, s katero se označuje Božje delovanje do nas. Ne omejuje se, ko nam izraža svojo ljubezen, ampak jo naredi vidno in otipljivo. Ljubezen tudi sicer ne more

nikoli biti abstraktna beseda. Že po svoji naravi gre za oprijemljivo življenje: za namene, drže in vedenje, ki se izražajo v vsakdanjem delovanju. Božje usmiljenje je njegova odgovornost do nas. On se čuti odgovornega, to je, želi nam dobro in nas hoče videti srečne, polne veselja in vedre. Isto valovno dolžino mora ujeti usmiljena ljubezen kristjanov. Kakor ljubi Oče, tako ljubijo otroci. Kakor je on usmiljen, tako smo poklicani, da smo usmiljeni tudi mi drug do drugega.

Sila, ki obuja k novemu življenju

Nosilna preklada, ki drži pokonci življenje Cerkev, je usmiljenje. Vse njeno pastoralno delovanje bi moralo biti ovito v nežnost, s katero naj se obrača na vernike; nič od njenega oznanila in njenega pričevanja svetu ne sme pogrešati usmiljenja. Verodostojnost Cerkev hodi po poti usmiljene in sočutne ljubezni. Cerkev »živi v neizčrpnem hrepenenju, da bi ponudila usmiljenje.« Morda smo dolgo časa pozabili kazati na pot usmiljenja in živeti na njej. Po eni strani je stalna zahteva zgolj po pravičnosti pripeljala do pozabe, da je ta šele prvi korak, sicer potreben in neizogiben, da pa mora Cerkev stopiti dalje, da bo dosegla višji in pomenljivejši cilj. Po drugi strani pa je žalostno, ko moramo videti, da je izkustvo odpuščanja v naši kulturi vedno bolj redko. Še beseda sama je včasih videti, kot da je izginila. Brez pričevanja za odpuščanje pa ostaja samo nerodovito in jalovo življenje, kot da bi živeli zapuščeni v puščavi.

Znova je prišel čas, da si Cerkev naloži veselo oznanilo odpuščanja. Je čas vrnitve k bistvenemu, da si naložimo breme šibkosti in težav svojih bratov. Odpuščanje je sila, ki obuja k novemu življenju in vliva pogum, da se v prihodnost ozremo z upanjem.

Papež Frančišek
(iz bule Obličje usmiljenja)

● Na naši poti

ZA NAMI JE OBHAJANJE VELIKONOČNIH PRAZNIKOV. BILI SO ZARES LEPI. HVALA ŠTEVILNIM, KI STE DODALI SVOJ KOŠČEK TAKO V PRIPRAVI NANJE, KOT V SAMEM PRAZNOVANJU. Hvala MOLILCEM, ki pred Gospoda prinašate molitve tudi za tiste, ki si za to vzamem(i)o premalo časa. Velika zahvala MEŠANEMU PEVSKEMU ZBORU, ki ste s postnimi in velikonočnimi melodijami omehčali naša srca za pravo duhovno vzdušje. MINISTRANTI: brez vas vsaki maši nekaj manjka, toliko bolj bi manjkalo velikonočnemu tridnevju. Hvala SKAVTOM za postavljanje ognjev, BRALCEM, KLUČARJEM za Božji grob in organizacijo vstajenijske procesije. Hvala SABINI za skrb pri vrhunski okrasitvi cerkve. Hvala DANIJELU, ki je tudi letos v svoj fotoapararat ujel veliko detajlov in jih iztrgal minevanju.

NA VELIKONOČNI PONEDELJEK SMO NADALJEVALI S PRAZNOVANJEM. Prav posebej slovesno in lepo je bilo tudi letos pri svetem Primožu, kjer so najprej pri bogoslužju hodili pot proti Emavsu, za tem pa se je dogajanje nadaljevalo pred cerkvijo z blagoslovom konj. Hvala KONJENIŠKEMU DRUŠTVU BLAGOVNA in posebej VILIJU KOLARJU in njegovi družini ter sodelavcem za to, da ste tudi letos pripravili sijajen in odmeven dogodek.

DANES POPOLDNE OB 15h BO SVETA MAŠA V ČAST BOŽJEMU USMILJENJU. Lepo vabljeni!

TO SOBOTO, 13. APRILA, NAS MOŠKI PEVSKI ZBOR SKLADATELJEV IPAVCEV VABI NA LETNI KONCERT, ki ga bodo pripravili z gosti. Koncert bo po večerni sveti maši, ob 19.15, v naši cerkvi.

VEČINO SVETIH MAŠ MED TEDNOM PRANAŠAMO PO NAŠEM YOUTUBE KANALU "ŽUPNIJA ŠENTJUR".

Ob nedeljah ob 9h je mogoče spremljati prenos svete maše iz naše cerkve, po novem tudi na televizijskem programu in sicer na kanalu Arena TV. Povabljeni, da omogočimo tistim, ki ne morejo priti k sveti maši v našo cerkev, da se nam pridružijo s pomočjo digitalnih povezav, ki hvala Bogu, danes to omogočajo.

ponedeljek 8. april	Sveti Maksim	18.30: + Rudolfa Zalokarja (obl.) + Vinka Vodeba (30. dan) + Marjana, Magdaleno in Jakoba Korošca
torek 9. april	Sveta Valtruda	18.30: + Andreja Jezovška + Milana Grejana (30. dan) + Angelo Galuf (obl.) in Ivana ter sorodnike Berglez
sreda 10. april	Sveti Domen	8h: + Konrada Leskovška
četrtek 11. april	Sveti Stanislav	18.30: + Jožeta Špajtla (obl.), Luka in Ludvika Fidlerja ter rodbino Arzenšek

petek 12. april	Sveti Zenon	18.00: molitev pred Najsvetejšim 18.30: + stare starše Tovornik, Jeni in Planko + Franca Beleja in Cecilijo Zapušek + Tatjano Štukelj
--------------------	------------------------	--

sobota 13. april	Sveti Martin	18.30: + Ivanko, Franca in sinova Francija in Mirka Lončarja + Marijo Kačičnik (obl.) in družino Kačičnik + Marijo Grilc + Primoža Riflja (obl.)
---------------------	-------------------------	--

nedelja 14. april	TRETJA VELIKO- NOČNA NEDELJA	7.00: + za župljane in dobrotnike župnije 9h: + Slavka Brečka in vse Bistanove + Ivana Lipuša + Franca Drovenika (obl.) in sorodnike 10.30 (družinska): za letošnje birmance in njihove družine
----------------------	---	--

Interno glasilo ureja in odgovarja Mitja Markovič, župnik.

🌐 www.zupnija-sentjur.si 📞 03 749 17 20 📧 info@zupnija-sentjur.si Karitas: 070 765 360

URADNE URE V ŽUPNIJSKI PISARNI: PON-PET: 8.30-10.30; TOR in ČET od 19.00-19.30.

Aktualno na: [f](https://www.facebook.com/zupnija-sentjur) »Župnija Šentjur« Prenos svete maše: [▶ YouTube](https://www.youtube.com/channel/UC...) »Župnija Šentjur«